

ham, naar han var død. Jeg tror ganske vist personlig, at man bliver lige lykkelig, enten man bliver brændt eller begravet, men Meningerne derom kunne jo være delte, og det er noget, man bør tage Hensyn til.

Det næste er et Forslag om, at hvis den afdødes efterladte ere uvillige til at lade Ligbrænding foretage, skulde de melde det til Øvrigheden, og denne skal saa lade den paagældende brænde. Det forekommer mig, at dette er at lægge et ganske nyt Hverv paa Øvrigheden, og noget, som der i og for sig slet ikke er nogen som helst Grund til; thi det simple og naturlige er dog, at den, der vil brændes, og som frygter for, at hans efterlevende ikke vil brænde ham, at han, ligesom det ellers sker, naar man opretter Testamente, selv sikrer sig Udførelsen af sin sidste Villie, f. Eks. derigennem, at han indsætter en executor testamenti, som besørger ham brændt.

Jeg kan derfor ikke se, at der i § 2 er noget, som i Virkeligheden kan forenes med den personlige Frihed og Selvbestemmelsesret, eller noget, der overhovedet er en Forbedring af den nuværende fortræffelige Ligbrændingslov.

Hvad § 4 angaar, da indeholdes jo deri forskellige Ændringer i den nuværende Lov, hvorom jeg, da det ærede Medlem ikke rigtigt har forklaret og begrundet dem, ikke er paa det rene med, hvad egentlig Meningen og Tanken dermed er. I den nuværende Lov hedder det, at Asken kan enten begraves paa Kirkegaarden eller hensættes i særlig dertil indrettede, af Justitsministeren godkendte Rum. I den foreslaaede ny Affattelse hedder det, at Asken kan enten nedgraves paa Kirkegaarden eller opbevares paa særlig dertil indrettet, af Justitsministeren godkendt Sted. Hvad det sidste angaar, forstod jeg nok, det ærede Medlem mente, at det ikke behøvede at være lukkede Rum; Askeurnerne kunde staa i en Have og ogsaa graves ned i en Have. Men den nærmere Forklaring paa den her foreslaaede Ændring savner jeg ganske, og jeg frygter lidt for, at Tanken kunde være, at Asken af forskellige Personer, maaske af Folk, der ikke have Raad til at betale for Pladsen i et kost-

bart Kolumbarium, skulde kunne samles i en fælles Grube ude i denne Have og nedgraves og opbevares der i Stedet for at begraves eller hensættes.

Jeg vil, idet jeg afventer det ærede Medlems nærmere Forklaring af Ændringen til § 4, foreløbig fraraade det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag. Jeg har den Opfattelse, at nepop, fordi den nugældende Ligbrændingslov i sig selv er en fortræffelig Lov, vil dette Forslag, hvis det vedtages, kun kunne beskadige den nuværende Tilstand, og jeg anser det i og for sig ikke for mere værd end til hurtigst muligt at puttes i Ligbrændingsovnen.

Zahle: Hvad der egentlig interesserer mig ved det foreliggende Lovforslag, er den Ændring, der foreslaas til § 4 i den bestaaende Lov. Der staar, at „naar Ligbrænding har fundet Sted, skal Asken enten nedgraves paa Kirkegaarden eller opbevares paa særlig dertil indrettet, af Justitsministeren godkendt Sted (Kapel, Kolumbarium, Begravelsesplads).“ Jeg tror ikke, der her er anden Rettelse i Lovens § 4, end at det sidste Ord „Rum“ er forandret til „Sted“. I hvert Fald forekommer det mig at være usikkert, saavel efter Lovens § 4 som efter Forslagets Ændring til § 4, hvorledes det egentlig forholder sig med dette Rum eller Sted, som skal være særlig indrettet til at kunne opbevare Askeurner i. Jeg anser det desto værre for at være mest sandsynligt, at man dermed mener et Sted, som er godkendt til i al Almindelighed at modtage saadanne Askeurner. Dette tilfredsstillende ikke mig, og hvis § 4 i Forslaget ingen Forandring gør heri, forekommer denne Ændring mig at være uden Værdi. Det, jeg kunde ønske, var, at Justitsministeren ogsaa be myndiges til at godkende et Sted som Kapel, Kolumbarium og Begravelsesplads for enkelte Tilfælde. Jeg mener dermed, at Forholdet blev dette, at naar en Mand eller Kvinde havde truffet Bestemmelse om, at vedkommende efter sin Død vil brændes, skulde vedkommende ogsaa kunne træffe Bestemmelse om, naturligvis under Godkendelse af Justitsministeriet, hvor hans eller hendes eller eventuelt hans Hustrus og Børns Aske skulde henstilles,